

COMUNICADO DEL COMITÉ CLANDESTINO REVOLUCIONARIO INDÍGENA-
COMANDANCIA GENERAL DEL EJÉRCITO ZAPATISTA DE LIBERACIÓN NACIONAL.
MÉXICO.

21 DE DICIEMBRE DEL 2012.

A QUIEN CORRESPONDA:

¿ESCUCHARON?

Es el sonido de su mundo derrumbándose.

Es el del nuestro resurgiendo.

El día que fue el día, era noche.

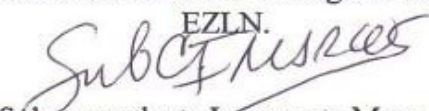
Y noche será el día que será el día.

¡DEMOCRACIA!

¡LIBERTAD!

¡JUSTICIA!

Desde las montañas del Sureste Mexicano.
Por el Comité Clandestino Revolucionario Indígena-Comandancia General del

EZLN.
Subcomandante Insurgente Marcos.
México, Diciembre del 2012.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ;

Είναι ο ήχος του κόσμου σας που γκρεμίζεται

Είναι ο ήχος του δικού μας που αναβιώνει

Αυτό που ήταν μέρα, ήταν νύχτα.

Και νύχτα θα γίνει η μέρα που θα είναι μέρα.

Στο λαό του Μεξικού

Στους λαούς και τις κυβερνήσεις του κόσμου

Αδερφοί και αδερφές

Σύντροφοι και συντρόφισσες

Στις 21 Δεκεμβρίου του 2012, τα ξημερώματα, δεκάδες χιλιάδες ιθαγενείς ζαπατίστας κινητοποιηθήκαμε και καταλάβαμε, ειρηνικά και σιωπηλά, 5 δήμους της νοτιοανατολικής μεξικανικής πολιτείας της Τσιάπας.

Στις πόλεις του Παλένκε, Αλταμιράνο, Λας Μαργαρίτας, Οκοσίγκο και Σαν Κριστόμπαλ ντε λας Κάσας, σας κοιτάξαμε και κοιτάξαμε τους ίδιους μας τους εαυτούς σιωπηλά.

Το μήνυμά μας δεν είναι ένα μήνυμα υποταγής.

Ούτε μήνυμα πολέμου, θανάτου και καταστροφής.

Είναι ένα μήνυμα αγώνα και αντίστασης.

Μετά το μιντιακό πραξικόπημα που εκτόξευσε στην ομοσπονδιακή εκτελεστική εξουσία μια άσχημα μεταμφιεσμένη και κακομακγιαρισμένη άγνοια, παρουσιάστήκαμε για να σας κάνουμε γνωστό ότι όπως αυτοί ποτέ δεν έφυγαν, έτσι κι εμείς.

Πριν από 6 χρόνια, ένα κομμάτι από την τάξη των πολιτικών και των διανοουμένων βγήκε αναζητώντας κάποιον υπεύθυνο της ήττας του. Εκείνη την εποχή εμείς βρισκόμασταν σε πόλεις και κοινότητες παλεύοντας για δικαιοσύνη για το Ατένκο που τότε ήταν εκτός μόδας.

Τότε, ενώ πρώτα μας συκοφάντησαν, στη συνέχεια θέλησαν να μας κλείσουν το στόμα.

Ανέντιμοι και ανίκανοι να δουν ότι η μαγιά της καταστροφής τους βρίσκεται και βρισκόταν μέσα τους, επιχείρησαν με ψέματα και συνένοχη σιωπή να μας εξαφανίσουν.

Έξι χρόνια αργότερα, δύο πράγματα είναι ξεκάθαρα:

Αυτοί δεν μας έχουν ανάγκη για να αποτύχουν.

Εμείς δεν τους χρειαζόμαστε για να επιβιώσουμε.

Εμείς, που ποτέ δε φύγαμε, παρά την επίμονη προσπάθεια των ΜΜΕ όλου του φάσματος για να σας πείσουν για το αντίθετο, εμφανιστήκαμε ξανά ως ιθαγενείς ζαπατίστας που είμαστε και θα είμαστε.

Αυτά τα χρόνια γίναμε πιο δυνατοί και βελτιώσαμε σημαντικά τις συνθήκες της ζωής μας. Το βιοτικό μας επίπεδο είναι ανώτερο από αυτό των φιλικά προσκείμενων στις διάφορες κυβερνήσεις ιθαγενικών κοινοτήτων, οι οποίες δέχονται ελεημοσύνες που σπαταλούν σε αλκοόλ και άχρηστα είδη.

Τα σπίτια μας γίνονται καλύτερα χωρίς να πληγώνουμε τη φύση, επιβάλλοντάς της δρόμους ως ξένο σώμα.

Στα χωριά μας, η γη που παλιά ήταν προορισμένη για να χορταίνει και να παχαίνει τα κοπάδια των τσιφλικιάδων και γαιοκτημόνων, τώρα είναι για το καλαμπόκι, το φασόλι και τα λαχανικά που φωτίζουν τα τραπέζια μας.

Η δουλειά μας χαίρει της διπλής ικανοποίησης ότι παρέχει στον καθένα μας τα απαραίτητα για να ζει τίμια και ότι συμβάλλει στη συλλογική ανάπτυξη των κοινοτήτων μας.

Τα παιδιά μας πηγαίνουν σε ένα σχολείο που τους μαθαίνει την ιστορία τη δική τους, της πατρίδας τους και του κόσμου, καθώς και τις επιστήμες και τεχνικές που τους είναι απαραίτητες ώστε, μεγαλώνοντας, να μην πάψουν να είναι ιθαγενείς.

Οι γυναίκες ιθαγενείς ζαπατίστας δεν είναι εμπόρευμα προς πώληση.

Οι ιθαγενείς πριίστες πηγαίνουν στα νοσοκομεία, τις κλινικές και τα εργαστήριά μας, γιατί στα αντίστοιχα κυβερνητικά δεν υπάρχουν ούτε φάρμακα, ούτε μηχανήματα, ούτε γιατροί ούτε εξειδικευμένο προσωπικό.

Η κουλτούρα μας ανθίζει, χωρίς να είναι απομονωμένη αλλά εμπλουτίζεται από την επαφή με τις κουλτούρες των άλλων λαών του Μεξικού και του κόσμου.

Κυβερνάμε και αυτοκυβερνώμαστε οι ίδιοι, και πάντα, επιδιώκουμε τη συμφωνία, προτού καταλήξουμε στη σύγκρουση.

Όλα αυτά τα έχουμε πετύχει όχι μόνο χωρίς την κυβέρνηση, την πολιτική τάξη και τα ΜΜΕ που τις συνοδεύουν, αλλά και αντιστεκόμενοι στις κάθε μορφής επιθέσεις τους.

Αποδείξαμε ακόμα μια φορά πως είμαστε αυτοί που είμαστε.

Με τη σιωπή μας ήμασταν παρόντες.

Τώρα με το λόγο μας ανακοινώνουμε ότι:

Πρώτον.- Θα επαναβεβαιώσουμε και θα εδραιώσουμε τη συμμετοχή μας στο Εθνικό Ιθαγενικό Κογκρέσο, ένα χώρο συνάντησης των αυτοχθόνων λαών της χώρας μας.

Δεύτερο. – Θα έρθουμε ξανά σε επαφή με τους συντρόφους και τις συντρόφισσές μας που συμμετέχουν στην Έκτη Διακήρυξη της Σέλβα Λακαντόνα στο Μεξικό και τον κόσμο.

Τρίτο. – Θα προσπαθήσουμε να χτίσουμε τις απαραίτητες γέφυρες προς τα κοινωνικά κινήματα που εμφανίστηκαν και θα εμφανιστούν, όχι για να τα καθοδηγήσουμε ή να τα υποσκελίσουμε, αλλά για να μάθουμε από αυτά, από την ιστορία, την πορεία και τον προορισμό τους.

Για το λόγο αυτό, έχουμε καταφέρει με τη στήριξη ατόμων και ομάδων σε διάφορα μέρη του Μεξικού, να συγκροτηθούν ομάδες στήριξης της Έκτης και Διεθνούς, επιτροπών του EZLN, οι οποίες θα μετατραπούν σε ιμάντες επικοινωνίας μεταξύ των βάσεων στήριξης των ζαπατίστας και των ατόμων, ομάδων και συλλογικοτήτων που συμμετέχουν στην Έκτη Διακήρυξη, στο Μεξικό και στον κόσμο, και που διατηρούν ακόμα την πεποίθηση και την δέσμευση τους στην οικοδόμηση μιας μη θεσμικής αριστερής επιλογής.

Τέταρτο. – Θα συνεχιστεί η επικριτική απόσταση που κρατάμε απέναντι στην μεξικανική πολιτική τάξη στο σύνολό της η οποία το μόνο που κάνει είναι να ευημερεί σε βάρος των αναγκών και των ελπίδων των απλών και φτωχών ανθρώπων.

Πέμπτο. – Όσον αφορά τις κακές κυβερνήσεις, ομοσπονδιακές, πολιτειακές και δημοτικές, καθώς και εκτελεστικές, νομοθετικές και δικαστικές, και τα ΜΜΕ που τις συνοδεύουν τους δηλώνουμε το εξής:

Οι κακές κυβερνήσεις από όλο το πολιτικό φάσμα, χωρίς καμία εξαίρεση, έχουν κάνει τα πάντα για να μας καταστρέψουν, να μας εξαγοράσουν, να μας υποτάξουν. Το PRI, το PAN, το PRD, το PVEM, το PT, το CC καθώς και το μελλοντικό κόμμα του RN μας έχουν επιτεθεί στρατιωτικά, πολιτικά, κοινωνικά και ιδεολογικά.

Τα μεγάλα ΜΜΕ έχουν προσπαθήσει να μας εξαφανίσουν, αρχικά μέσω μιας συκοφαντίας που βρήκε από ομορτισμό και δουλοπρέπεια, και στη συνέχεια με την πανούργα και συνένοχη σιωπή τους. Αυτοί, τους οποίους υπηρετούσαν και τα χρήματα των οποίων απομυζούσαν, δεν υπάρχουν πια. Και αυτοί που τώρα τους αντικαθιστούν δε θα αντέξουν περισσότερο από τους προκατόχους τους.

Όπως φάνηκε στις 21 Δεκεμβρίου του 2012, απέτυχαν όλοι.

Μένει λοιπόν η ομοσπονδιακή, εκτελεστική, νομοθετική και δικαστική κυβέρνηση να αποφασίσει αν θα υποτροπιάσει στην αντι-εξεγερσιακή πολιτική της, που το μόνο που έχει πετύχει είναι να δημιουργήσει μια άτονη ψεύτικη εικόνα που συντηρείται αδέξια από τον επικοινωνιακό χειρισμό, ή θα αναγνωρίσει και θα τηρήσει τις δεσμεύσεις της τοποθετώντας, σε συνταγματικό επίπεδο, τα δικαιώματα και την κουλτούρα των ιθαγενών, έτσι όπως έχουν θεμελιωθεί στις λεγόμενες «Συμφωνίες του Σαν Αντρέας», που υπογράφηκαν το 1996 από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση, επικεφαλής της οποίας ήταν τότε το ίδιο κόμμα που τώρα βρίσκεται στην εκτελεστική εξουσία.

Μένει η πολιτειακή κυβέρνηση να αποφασίσει αν θα συνεχίσει την ανέντιμη και ποταπή στρατηγική της προκατόχου της, που όχι μόνο χαρακτηριζόταν από τη διαφθορά και το ψέμα, αλλά σφετερίστηκε και τα χρήματα του λαού της Τσιάπας με σκοπό τον πλουτισμό το δικό της και των συνενόχων της, και επιδόθηκε στην απροκάλυπτη εξαγορά φωνών και κονδυλοφόρων στα ΜΜΕ. Κι ενώ βύθιζε στη μιζέρια το λαό της Τσιάπας, την ίδια στιγμή χρησιμοποιούσε τους αστυνομικούς και τους παραστρατιωτικούς προσπαθώντας να φρενάρει την οργανωτική πρόοδο των ζαπατιστικών λαών. Ή, αντίθετα, με αλήθεια και δικαιοσύνη, θα δεχθεί και θα σεβαστεί την ύπαρξή μας και θα συνηθίσει στην ιδέα ότι ένας νέος τρόπος κοινωνικής ζωής ανθίζει στο ζαπατιστικό έδαφος. Μια άνθιση που κερδίζει την προσοχή των έντιμων ανθρώπων σε όλο τον πλανήτη.

Μένει οι δημοτικές κυβερνήσεις να αποφασίσουν αν θα συνεχίσουν να καταναλώνουν τα παραμύθια με τα οποία οι αντιζαπατιστικές ή υποτιθέμενες «ζαπατιστικές» οργανώσεις εκβιάζουν προκειμένου να επιτεθούν στις κοινότητές μας. Ή καλύτερα θα χρησιμοποιήσουν αυτά τα χρήματα για να βελτιώσουν τις συνθήκες ζωής των υπηκόων τους.

Μένει ο λαός του Μεξικού που οργανώνεται σε εκλογικά σχήματα και αντιστέκεται, να αποφασίσει αν θα συνεχίσει να βλέπει στο πρόσωπό μας τον εχθρό και αντίπαλο πάνω στον οποίο θα ξεσπάσει την απογοήτευσή του για τις νοθείες και τις επιθέσεις, τις οποίες σε τελική ανάλυση όλοι υφιστάμεθα, και αν στον πάλη του για την εξουσία θα συνεχίσει να συμμαχεί με τους διώκτες μας, ή θα αναγνωρίσει τελικά σε μας έναν άλλο τρόπο να κάνεις πολιτική.

Έκτο. – Τις επόμενες μέρες ο EZLN, μέσω των επιτροπών του, της Έκτης και της Διεθνούς, θα γνωστοποιήσει μια σειρά από πρωτοβουλίες, πολιτικού και ειρηνικού χαρακτήρα, προκειμένου να συνεχίσει να βαδίζει μαζί με τους άλλους αυτόχθονες λαούς του Μεξικού και όλης της ηπείρου, και μαζί με όσους-ες αντιστέκονται από τα κάτω και αριστερά στο Μεξικό και τον κόσμο ολόκληρο.

Αδερφοί και αδερφές

Σύντροφοι και συντρόφισσες

Παλιά είχαμε την τύχη μιας έντιμης και ευγενικής προσοχής από διάφορα μέσα επικοινωνίας. Τους ευχαριστήσαμε γι' αυτό τότε. Αλλά αυτό έχει εντελώς διαγραφεί από τη μετέπειτα συμπεριφορά τους.

Όσοι στοιχημάτισαν ότι υπήρχαμε μόνο μιντιακά και ότι αυτός ο κλοιός των ψεμάτων και της σιωπής θα μας εξαφάνιζε, έκαναν λάθος.

Όταν δεν υπήρχαν κάμερες, μικρόφωνα, πένες, αυτιά και βλέμματα, εμείς υπήρχαμε.

Όταν μας συκοφαντούσαν, εμείς υπήρχαμε.

Όταν μας έκλειναν το στόμα, εμείς υπήρχαμε.

Και είμαστε εδώ, υπάρχουμε.

Η πορεία μας, όπως αποδείχθηκε, δεν εξαρτάται από τον μιντιακό αντίκτυπο, αλλά από την κατανόηση του κόσμου και των κομματιών του, από την ιθαγενική σοφία που κατευθύνει τα βήματά μας, από την ακλόνητη αποφασιστικότητα που δίνει η αξιοπρέπεια από τα κάτω και αριστερά.

Από τώρα, ο λόγος μας θα είναι επιλεκτικός όσον αφορά τον παραλήπτη, και, εκτός από μετρημένες περιπτώσεις, θα μπορούν να τον αντιληφθούν μόνο όσοι, ες βάδισαν και βαδίζουν μαζί μας, χωρίς να υποτάσσονται στις μιντιακές και συγκυριακές μόδες.

Εδώ, με όχι λίγα λάθη και πολλές δυσκολίες, είναι πλέον μια πραγματικότητα ο άλλος τρόπος να κάνεις πολιτική.

Λίγοι, πολύ λίγοι, θα έχουν το προνόμιο να την γνωρίσουν και να μάθουν απ' ευθείας από αυτή.

Πριν από 19 χρόνια τους αιφνιδιάσαμε καταλαμβάνοντας τις πόλεις τους με φωτιά και αίμα. Τώρα το ξανακάναμε, χωρίς όπλα, χωρίς θάνατο, χωρίς καταστροφή.

Διαφέρουμε έτσι από αυτούς, που κατά τη διάρκεια των κυβερνήσεών τους, μοίραζαν και μοιράζουν το θάνατο στους υπηκόους τους.

Είμαστε οι ίδιοι που ήμασταν πριν από 500, 44, 30, 20 χρόνια ή πριν από λίγες μόλις μέρες.

Είμαστε οι ζαπατίστας, οι πιο μικροί, αυτοί που ζουν, αγωνίζονται και πεθαίνουν στην τελευταία γωνιά της πατρίδας, αυτοί που δεν παραδίνονται, δεν ξεπουλιούνται, δεν υποτάσσονται.

Αδερφοί και αδερφές

Σύντροφοι και συντρόφισσες

Είμαστε οι ζαπατίστας, δεχθείτε την αγκαλιά μας.

Δημοκρατία!

Ελευθερία!

Δικαιοσύνη!

Από τα βουνά του νοτιοανατολικού Μεξικού

Από την Παράνομη Επαναστατική Ιθαγενική Επιτροπή – Γενική Διοίκηση του EZLN

Εξεγερμένος Υποδιοικητής Μάρκος

Μεξικό. Δεκέμβριος του 2012 – Ιανουάριος του 2013